Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Спільний буджет.

Предложений вчера делєгациям спільний буджет на рік 1911 обіймає видатки в сумі 448,589.803 К (більше о 25,130.202 К як було в буджеті на рік 1910). Дохід з мит за рік 1911 висше прелімінований о 10,778.800 К, отже сума, яка має бути покрита, єсть о 14,351.403 К більша, як в р. 1910, з чого в відношеню квоти припадає на Австрию 9,127.492 Б, а на Угорщину 5,223.910 більше як в минувшім році.

Видатки на коменди, армію і войскові заведеня в Боснї і Герцеґовині збільшили ся в порівнаню з минувшим роком о 4,340.250 корон.

Крім того мінїстерство війни домагає ся в окремім предложеню надзвичайного кредиту для армії в квоті 20 мілїонів, а до того інвестиций фльотових в сумі 312½ мілїонів, розложених на кілька літ, з чого на рік 1911 припадає рата в висоті 59 мілїонів.

Вкінци жадає мінїстерство війни одноразового надзвичайного кредиту на новий материял полевий 4 мілїони корон.

Звичайне запотребоване Мінїстерства справ заграничних на рік 1911 виносить о 944.643 К більше, як в р. 1910, а надзвичайне о 347.250 корон менше, так, що ціле запотребованє виносить о 597.393 К більше, як в р. 1910.

Звичайні видатки на армію прелімінованo в квоті 354,244.277 К, о 27,747.200 корон більше як в минувшім році.

Надзвичайні видатки виносять 5,286.140, менше о 4,787.450 як в р. 1910.

Загальне запотребоване армії єсть отже о 22,959 750 корон висше як минувшого року.

Звичайні видатки на маринарку виносять 64,162.410 корон, т. зн. о 3,250.000 К більше як в р. 1910.

Надзвичайні видатки виносять 4,094.800 К і суть менші о 1,750.000 корон як тамтого року.

Загальне запотребоване маринарки єсть отже о 1½ мілїона корон більше як в р. 1910.

Запотребоване спільного мінїстерства скарбу єсть о 71.276 корон більше як в р. 1910.

В мотивах до предложеня о ухвалене одноразового надзвичайного запотребованя на фльоту, розложеного на кілька літ, сказано, що конечність удержаня необхідних для торговлї водних доріг і оборони побережа, які набрали внаслідок прилученя Босни ще більшого значіня, против всяких ворожих затій, примушує до остаточного розвиненя фльоти, котра для недостачі средств полишила ся позаду під взглядом розвитку. Загальний жаданий кредит обіймає видатки на: 4 кораблї боєві вмістимости по 20.000 тон, 3 кружляки по 3.500 тон, 6 кораблїв торпедових по 804 тон, 2 лодки торпедові, призначені на повне море і 6 підморских лодок, в загальній сумі 312½ мілїонів корон.

Чотири згадані боєві кораблї мають війти на місце старих кораблїв „Дунай“, „Архикнязь Фридрих“, „Дондольо“, „Саід“. Обставини, що нинї вже лиш боєві кораблї типу т. зв. „дріднавти“ дають вигляди на успіх, яко морске воєнне средство, приневолює до будованя дуже дорогих кораблїв, з другої же сторони згромаджене на однім корабли великих средств оборони і офензиви, представляє ся як економічне заряджене.

Зажадані три менші кружляки мають війти на місце кораблїв „Фрундеберґ“, „Аврори“ і „Зріній“.

Вставлене до програми 6 кораблїв торпедових і 2 лодок торпедових, призначених до служби на повнім мори, потрібне було насамперед з причини постепенної неспосібности давнїйших кораблїв торпедової фльотилї, а по друге зі взгляду на надзвичайно численні водні до-

4)

ВУЙКО БЕРНАК.

З анґлїйского — Р. Конана Дойле.

(Дальше).

— Хто ви? — спитав роздравненим голосом.
— Заблуканий подорожний.
Він хвильку надумував ся.
— Нічліг в тім домі не дасть вам нічого приємного.
— Я змучений і вичерпаний; маю надію, що не відмовите менї притулку на сю ніч; я ішов кілька годин тим трясависком.
— Чи ви може кого стрітили? — спитав живо.
— Нї.
— Відступіть ся трохи. Тут самітно, а часи тепер такі неспокійні; треба бути дуже обережним.
Я услухав єго і він отворив двері саме лиш на стілько, аби виставити голову. Довго приглядав ся менї з увагою.
— Як називаєте ся?
— Люї Ляваль — відповів я, уважаючи за потрібне скрити моє шляхотство.
— Куди ідете?
— Глядаю де якого пристановища.
— Ви з Анґлїї?
— Я з побережа.
Мої відповіди видко не вдоволили єго. Похитав значучо головою.
— Не можу вас впустити — сказав.
— Але....
— Нї, нї, то неможливо.
— То хоч скажіть менї, як маю вийти з того болота?
— Ви вже майже вийшли. Кількасот кроків звідси побачите осьвітлені вікна села. Ідіть в тім напрямі.
Він вийшов з дому, аби менї показати дорогу і відтак відвернув ся. Я віддалив ся вже на кількадесять кроків від негостинної хати, коли він покликав мене.
— Ходіть, пане Ляваль — єго голос звучав тепер зовсім відмінно — не можу вас пустити в таку непогоду. Короткий відпочинок при огни і склянка горівки покріпить вас до дальшого ходу.
Я не міг оперти ся запрошеню, хоч не міг собі в ніякий спосіб пояснити тої наглої зміни в єго поведеню.
— Я вам дуже вдячний — сказав я і пійшов за ним до хати.

III.

Розвалений дім.

Захоронений перед вітром і студеню і глядячи в палахкотячий огонь, зазнавав я незвичайно розкішного чувства; але той самотний чоловік передо мною і єго дивне поведене побудили так дуже мою цікавість, що я лиш о нїм думав, а не о своїй вигоді. Єго кидаючий ся в очи внїшний вигляд, нетерпеливість, з якою він о тій нічній порі дожидав тут серед трясависка своїх товаришів, а вкінци той єго загадочний скок на комин — всьо то дуже сильно розворушило мою уяву. Але найменше міг я собі пояснити, длячого він мене насамперед так строго відправив від дверий, а зараз потім знов сердечно запросив до хати. Я дуже хотїв мати пояснене о тім. На вні очивидно я мусїв скривати мої чувства; мусїв старати ся надати собі вид, немов би я нїчого не підозрівав і немов би я надто занятий моїми власними справами, як щоби крім того ще щось помітити.

З середини виглядав дім не менше запущений як зверха. За мешканє не міг нікому служити. Постійна вогкість спричинила відпадане цїлих полос тинку від муру, а на голих каменях ріс мох. Стіни були подіравлені як решето Середина хати складала ся з одного одинокого великого простору, а ціла єї обстава складала ся з одного колибаючого ся стола і трех перевернених до гори дном пак. Останок четвертої скринї був видко призначений на паливо до печи; о стіну стола оперта сокира, а в однім куті комнати лежала подерта рибацка сїть. Але більше як всьо инше займала мене в тій хвили отверта пачка на столї, з котрої виглядала баранячa печеня, кусень хлїба і шийка фляшки з горівкою.

Мій господар хотїв мене тепер очивидячки винагородити за попереднє зимне приняте надзвичайною сердечностию. Жалував мене дуже задля моїх промоклих річий і приставив менї

роги, які утрудняють оборону побережа, позбавленого впрочім природної охорони.

Загальне признане кораблів типу „дріднавт“, яко одинокої вартної одиниці боєвої, робить можливим піднесене поки що взглядно малим коштом наших окружних сил на мори до уровеня, приказаного нашими торговельними і воєнними інтересами, занедбане же тої користної хвилї спричинило би, що за кілька літ треба би дповнювати занедбане кредитом, виходячим поза межі можливости.

Загальна сума 312,400.000 корон розложена в такий спосіб: На 1911 рік 55 міліонів, на 1912 р. 67 міліонів, на 1913 р. 68·4 міліонів, на 1914 р. 68 міл., на 1915 р. 49 міліонів і на 1916 рік 5 міліонів.

Загальний кошт одного корабля „дріднавт“ виносить: машин і корабля 37 міліонів, уоружене 23·6 міліонів.

Зажаданий на рік 1911 кредит 55 міліонів обіймає першу рату на 4 нові боєві кораблї (300.000, 12,200.000, 5,000.000 і 5,000.000 кор.), першу рату на торпедовцї по 2 міліони, першу рату на три кружляки (3 міліони, 3 міліони і 2 міліони) вкінци першу рату на уоружене двох боєвих кораблїв (4·7 міл. і 3·8 міл.).

З суми 55 міліонів припадає на Австрию 44·98 міліонів, на Угорщину 20·02 міл. корон.

Новинки.

Львів, дня 25-го січня 1911

— **Рада ветеринарийна.** Wien. Ztg. оголосила склад Ради ветеринарийної на другий период її діяльности до кінця 1914 р. До неї належать: Іменовані на внесене Тов. рільничого в Кракові: др. Юлїян Новак, проф. Унїверситету в Кракові (член), Вол. Струшкевич, радник Двору, інспектор рільничої культури в Міністерстві рільництва (заступник). — На внесене Тов. господарского у Львові: кн. Волод. Чарторийский (член), Кароль Крузенштерн, властитель маєтности в Щирци (заступник); На внесене центральної управи „Kół-ok Rolnicz-их“: др. Мечислав Далькевич, ветеринар краєвий у Львові (член) і Ів. Вазунґ, посол соійм у Львові (заступник); на внесене краєв. Товарист. господарского „Сїльский Господар“: Володимир Федорович, ветеринар окр. в Самборі (член) і Волод. Чубатий, ветеринар в Дрогобичи. — Іменовані зі стану ветеринарийного: др. мед. і ветер. Йос. Шпільман радн. Двору, ректор академії ветер. у Львові (член); др. Мечисл. Ґрабовский, проф. акад. ветер. у Львові (заступник); Фр. Понїцкий кр. референт справ ветеринарийних (член) і Іван Мґлей, ветеринар в Ряшеві (заступник).

— **Приватнї іспити** за перший піврік 1910/11 і вступні іспити до кл. I—III в приватній українській ґімназиї в Яворові відбудуть ся дня 30 січня почавши від 9 год. перед полуднем.

— **Руске Тов. педаґоґічне у Львові** в порозуміню з Кр. Союзом шкільним скликує на день 2 лютого с. р. анкету в справі докладного обговореня зміненого проєкту статута Р. Т. П., який був поміщений в 18 і 19 числї „Учителя“ з року 1910. З огляду на вагу справи подаємо до публичної відомости про сю анкету в надії, що прибудуть на неї усї, що інтересують ся справою „Рідної школи“. Анкета відбуде ся о год. 10 перед полуднем в „Народнім Домі“, саля кл. III філїї ц. к. академічної ґімназиї на III поверсї. — За Головний Видїл: *др. Макарушка*, голова, *др. Ром. Ковшевич*, I секретар.

— **В Бучачи** відбудуть ся дня 2 лютого с. р. о год 10 рано в комнатах „Рускої Бесїди“ загальні збори членів Товариства „Руский Народний Дім“ зі слїдуючим порядком дневним: 1) Відчитане протоколу з попередних зборів. 2) Звіт з діяльности видїлу. 3) Звіт касовий. 4) Звіт надзираючої комісиї. 7) Внесеня членів. — Колиб в означеній годинї не явило ся вимагане статутом число членів, тодї відбудуть ся другі загальні збори того самого дня о год. 11 перед полуднем, а рішеня того збору будуть правосильні, хотяй би вимагане число членів не явилось.

— **Лїкарска рецепта за карту вступу до адвоката.** Про оригінальну пригоду двох селян розповідає Kur. Lw.: Селяни Пригода і Пеграш приїхали до Львова, щоби тут в справі маєтковій порадити ся у якогось адвоката. На ул. Фридрихів причепив ся до них якийсь чоловічок і в розмові з ними, довідавшись, чого они приїхали, поучив їх, що тепер без рецепти від лїкаря не приймає ніякий адвокат. Добродушні селяни попросили зараз того чоловіка, щоби їх завів до якого лїкаря, що він і зробив. Лїкар оглянув їх і взяв за то від одного 7 від другого 4 К. Справа та має тепер опинити ся перед лїкарскою палатою. Скілько правди на тім — се лишаємо згаданій ґазеті.

— **Велику дїточу забаву** устроює тов. „Жіноча Громада“ у Львові дня 29 с. м. в салї „Сокола“. В програму входять: 1) Дїточе представлене, 2) Спілний підвечірок для всїх дїтий даром, 3) Скіоптикон, 4) Ріжнородні забави дїточі. Початок точно о ґод. 5 вечером. Чистий дохід призначує ся на школи Р. Т. П.

— **Дрібні вісти.** Звичайні загальні збори тов-а „Родина“ в Зборові відбудуть ся в неділю дня 5 лютого с. р. — Арґентиньске мясо зачинає дорожіти. Люди жалують ся, що касиєр в міскій ятцї при ул. Солодовій на Личакові каже собі о чотири сотики дорожше платити як повинен. Задивив ся на наших різників, котрі так само роблять. — В понедїлок ішов від валів Ґубернаторских аж на ул. Кароля Людвика під склеп з обувю „Salamandra“ зовсім голий чоловік і ніс в руках таблицю з намальованим черевиком і написию по польски: „Прошу о роботу“. Був то швець Михайло Попко, котрого брак роботи, голод і нужда спонукали до такої демонстрациї. Чи то єму помогло? Ледви. Єго викидають з помешканя, а поліция змилувала ся і не хотїла єго замкнути за демонстрацию. — А. Барт згубив золотий перстїнь ланцушкової роботи з брилянтиками вартости 140 корон. — Лещетник Лабай в Моравскої Острави спускаючись на лещетах з гори, вдарив собою об дерево так, що розпоров собі живіт. — Зі склепу Гітля при ул. Стрілецкій ч. 16 вкрадено бочку цикориї вартости 70 кор.

— **Рабунковий напад у Львові.** На розі улиці Городецкої і Льва Сапіги напав на офіцияла судового п. Кароля Штайна якийсь Михайло Тартаковский, звалив єго на землю і вирвав єму полярес з сумою 70 корон. В тім самім часї стратив Штайн також і золотий годинник, не знає однак, чи забрав єму єго Тартаковский, чи якийсь другий, що коло него крутив ся, коли був в реставрациї Мінцера при ул. Городецкій ч. 32. Тартаковского, нотовано-

одну із скринь коло самого огню, відтак подав менї кусник хлїба і мяса. При тім на єго устах появив ся привітний усьміх, але єго очи неспокійно пронизували мене цїлого, немов би питали, хто я властиво є і що гадаю робити.

— Що до мене — говорив з видимо удаваною щиростию — то розумієте, що я як купець мушу старати ся о потрібні менї товари, а коли цїсар — нехай єго Бог хоронить — в своїй мудрости уважає за добре, спинити відкриту торговлю, то тих людий, що перевозять сюди тютюн і каву, треба глядати на таких місцях як отсе. В Туілериях не терплять очивидно недостатку в тих річах і цїсар сам пе денно своїх десять філїжанок правдивої Мокка, хоч повинен би знати, що та кава не виросла у Франциї. Атже він не здобув царства ростинного. Коли би не було сьміливих пачкарів, то ми не знали би, де кулувати наші товари. А ви самі, чи ви случайно не купець або моряк?

Я заперечив, не додавши нї слова більше. Моя мовчаливість, як здавало ся, ще збільшувала мою цїкавість. З другої сторони і я також не міг виробити собі ясного погляду о єго особі, бо єго очи зраджували, що говорять неправду. В яснім сьвітлї був він ще красший як перше. Але єго краса не була в моїм смаку. Надто ніжні черти лиця були майже жіночі, скінчено правильні, аж до напів отвертих уст. Своїм розумним а однако нерішучим виглядом зраджували спосібність одушевленя сполучену з нерішучостию, пристрастну дразливість, а рівночасно слабість волї. Чим довше я читав в тих чертах, тим більше приходив до пересьвідченя, що я нїколи не міг би набрати прихильности до того чоловіка; але що й не маю причини побоювати ся з єго сторони якого лиха. Правда, пізнїйше мав я набрати иншого пересьвідченя.

— Даруйте, пане Ляваль — сказав — за зимне приняте; цїлий берег вкритий поліцийними аґентами цїсаря, а купець мусить бути на осторозї. Отже мусите порозуміти моє підозріне. Анї ваша одїж, нї ви самі якось не видали ся менї відповідні до тої пустої околицї.

Я найрадше був би єму сказав то само про него, але осторожність здержала мене від того.

— Кажу вам — відозвав ся я — що я лиш заблукавший ся подорожний; впрочім я тепер вже відпочив і досить покріпив ся і не хочу бути для вас довше тягаром. Покажіть менї, прошу, ще раз дорогу до найблизшого села.

— Чому нї; але лишіть ся ще трохи, непогода робить ся чим раз гірша. — В тій самій хвили подув зі свистом вітер в коминї і аж потряс цїлим домом, немов би хотїв єго розвалити. Молодець скочив з паки і побіг до вікна.

— Справдї, пане Ляваль, — сказав своїм облестним способом — ви зробили би менї велику прислугу, колиб схотїли полишити ся тут ще якої пів години.

— Як? — спитав я цїкаво, але рівночасно й з недовірєм.

— Аби правду сказати (нїколи не видали ся менї слова менше правдиві), я жду тут на кількох приятелїв, з котрими стою в торговельних зносинах, і вже мене непокоїть, що їх ще нема. Отже я хотїв би вийти трохи, може їх де случайно стрічу і приведу сюди. А они могли би тимчасом иншою дорогою сюди прийти і погадали би, що я вже відійшов. То було би менї дуже немило. Тому просив би я вас, ще хвильку тут задержати ся, аби на случай колиб я їх не стрітив, а они сюди надійшли, дати їм поясненє.

Та просьба видала ся менї зовсїм природною і розумною; але мимо того я все таки чогось побоював ся.

Тількож — думав я собі — виповнене тої просьби не може менї принести нїякої шкоди; а певно що я не міг найти лїпшої нагоди, аби заспокоїти мою цїкавість що до комина і єго тайни. Моїй пригодї не ставало доброго закінченя, коли я не буду мати поясненя тої загадки.

— Отже добре — сказав він, вхопив свій ширококрисий, чорний капелюх і вийшов скоро з хати.

— Будьте такі ласкаві тут лишити ся, а пійду як можна найскорше; инакше з мого інтересу нинї взагалї нїчого не буде.

Чим скорше замкнув двері за собою і я почув, як він ступав болотом, спершу голосно, відтак все тихійше і тихійше, аж відгомін кроків згубив ся в свистї вітру.

Так був я тепер сам і міг цїлий дім спокійно переглянути. Насамперед взяв я лежачу на столї книжку. То був Руссо Contrat sociale, визначний твір, але для купця, котрий виходить на стрічу з пачкарями, досить незвичайний. На передній карті стояли слова: Люсиян Лесаж, а під тим дописала якась жіноча рука: Люсиянови — Сибілля. Отже Лесаж було назвиско мого загадочного нового приятеля. Тепер ще мусів я також пересьвідчити ся, що він там сховав на коминї. Я почав пильно наслухувати на всї сторони; лиш шум і свист вітру доносив ся до моїх уший. Я поступив скоро до комина і вискочив, так само, як то він перше зробив.

(Дальше буде).

го злодія, арештовано а при ревізиї в єго помешканю знайдено 60 кор. і 6-стрільний револьвер.

— Демонстрация москвофільскої молодежи. Новий причинок до характеристики москвофільства в Галичині маємо нині до занотованя. Сеї ночи около першої години громадка академічної молодежи, що згуртувала ся в москвофільскім таборі около приклонників коломийского „амбасадора“ дра Дудикевича, намагала ся устроїти демонстрацию перед будинком Намістництва, при чім кинено на фасаду будинку кілька фляшок чорнила і вибито дві шиби. Поліция перешкодила дальшій демонстрациї і арештувала при тім одного з демонстрантів, академіка Івана Кушвару. Таку саму демонстрацию намагала ся устроїти громадка дудикевичівско-москвофільскої молодежи перед будинком суду карного при ул. Батория і вибила в тім будинку чотири шиби.

Ну добре; академічна молодіж демонструє. А мотиви тої демонстрациї? Коли молодіж рве ся до якихсь висших і в загальнім понятю красних, добрих і благородних ідеалів, а змагаючи до тих ідеалів допустить ся чогось такого, що противне не лиш нормальному ходови справ але навіть і законним постановам, то хоч суспільність не годить ся з таким поступованєм і не похваляє єго, то все-таки вибачає, бо добачує в тім молодечу палкість і ослаблену під еї впливом холодну розвагу.

Якіж то так високі, красні і благородні ідеали спонукали москвофільску молодіж до демонстрациї? — Програний процес Дудикевичів! Процес, не маючий нічого спільного з політикою ні з якимись висшими, благородними змаганями суспільности народу; процес чисто приватної натури о обиду чести; процес, що вивів на сьвітло дня найпоганїйші бруди і надужитя, за які серед инших обставин треба би було так само відповідати перед судом, надужитя і вчинки, звязані так тісно з обманьством і спроневіренєм, що навіть фаховим судиям трудно означити границю де була границя між тим, що не може повістати безкарним а за що грозить кара кримінаду. І по правді не був то процес тих, котрі вийшли з него засуджені, але процес того одного, що виступав в нім лиш як незаприсяжений сьвідок. Морально засудженим єсть поправді др. Дудикевич!

І сей процес, не знана доси ширшому сьвітови москвофільска гниль, спонукала москвофільску молодіж до демонстрациї! Коли би тота демонстрация не була виконана на чиєсь замовлене, якимись очайдухами, котрим все одно, яким способом можна щось заробити, в тій цїли, щоби тому скандальному процесови надати за всяку ціну полїтичної закраски і представити єго там, звідки ідуть рублї в иншім сьвітлї — то більшого морального упадку молодіжи трудно би собі й подумати.

Господарство, промисл і торговля

— Отворенє філїяльного складу „Достави“ в Перемишли. До Всечестного Духовеньства і вірних Перемискої землї! На бажанє численних кругів Всечестного Духовеньства як і сьвітских патріотів перемискої диецезиї рішились ми отворити філїяльний склад „Достави“ в м. Перемишли.

Праця, яку несемо туди, звістна. Наша інституция старає ся подавати руским церквам добірні і стилеві утварі, таї доставляти їх по дешевших цінах — попирати рідних артистів і розвивати тим свою питому штуку і промисл — вкінци повертати одержані зиски на користь потрібнїйших церков. Сим служимо Богу і церкві, а заразом сповняємо важну культурну задачу в нашім народї.

Піднимаючи се діло в новім епархіяльнім осередку, звернулись ми передовсїм до Преосьвященого Архієрея в Перемишли і просили о покров і благословенє на наш почин. Преосьвящений приняли нашу гадку дуже щиро і уділили нам Свого благословеня в слїдуючих сердечних словах:

....„З радостию принимаю Вашу вість до відомости і есьм переконаний, що духовеньство й церкви моєї епархії в значній части будуть з сего складу річий церковних користати, а тим спобом допоможуть товариству здійснити свої цїли: піддержувати питому церковну штуку і промисл і підпомагати біднїйші церкви і богоугодні цїли. З моєї сторони буду симпатично відносити ся до товариства і перемиского складу і молю Бога о благословеньство для доброго діла. *† Константин, епископ*“.

За сим сьвятительским словом і за прихильностию Всеч. Братів приступаємо з вірою до працї. З свого боку заявляємо, що доложимо всїх трудів, щоби Всеч. Духовеньство і Нарід в тамошних сторонах як найкраще вдоволити. Вже досї, думаємо, посунули ми справу добору і краси церковної утвари значно наперед — і в сїм напрямі будемо йти й дальше. Маємо також кріпку надію, що й Всечестне духовеньство і вся ВП. Публика приймуть нас там теплим серцем і попруть щиро наші змаганя як морально так матеріяльно: покриваючи в новім складї свої церковні запотребованя, а дальше піддержуючи нас й своїм грошем через численне приступанє в члени і через вкладанє своїх й церковних ощадностий в наш інтерес. О таку грошеву піддержку просимо тим більше, що новий склад вимагає значного грошевого вкладу, і чим значнїйшою квотою будемо розпоряджати, тим обильнїйше зможемо заосмотрити єго у всякі утвари і продавати їх по дешевших цїнах. Підняте діло єсть нам спільне, так берімо ся й спільно до єго осущеня.

Разом з сим запрошуємо також лучших тамошних артистів з ріжних галузий штуки і промислу, щоби вступали з нами в звязь і помагали сповняти нашу цїль.

Так взиваємо Вас, Перемискі Братя, до спільної працї. Маймо надію що при спільнім щирім трудї поблагословить і Господь Бог нашому богоугодному дїлу.

Торжественне отворенє нового складу відбуде ся в четвер, 26-го сїчня, з такою проґрамою: Рано відправить ся служба Божа в перемискім соборі. О год. 1 в полудни девершить ся чин посьвяченя нашого склепу (в Ринку ч. 26) ласкавою рукою Преосьвященого Архієрея Константина. По сїм будуть товариські сходини в рускій реставрациї.

За Надзорну Раду: *о. Теодозий Лежогуб ский, о. др. Йосиф Боцян, о. др. Дмитро Ярежко.*

Дирекция „Достави“: *о. Александер Стефанович, о. Василь Лициняк, Іван Петрушевич.*

Телеґрами.

Відень 25 сїчня. Палата послів. По відчитаню впливів на нинішнім засїданю приступлено до дальшої дебати буджетової. Промавляв насамперед пос. Властіян а відтак др. Кость Левицкий.

Сараєво 25 сїчня. Вчера прийшло в соймі до бурливих сцен над предложенєм о почтовій касї ощадности, а то з причини опозициї Сербів, котрі закидали правительству непошанованє прав сойму, через виданє розпоряджения закидаючого в Боснї почтову касу ощадности.

Петербург 25 сїчня. Урядово стверджено, що підчас землетрясеня в Бохарі згинуло 376 туземців і 14 Росиян.

Москва 25 сїчня. З унїверситету видалено 18 студентів за участь в послїдних демонстрациях.

Токіо 25 сїчня. На вчерашнім засїданю палати послів мінїстер справ заграничних ґр. Комура, обговорив відносини, сполучаючі Японїю з державами і зазначив, що анґлїйско-японьский союз, котрий щораз більше стїснює ся, єсть могучим чинником удержаня мира на Далекім Сході. — Що до умови заключеної з Росиєю в липни 1910, котра викликала в деяких кругах недовіре, мінїстер заявляє виразно, що одинокою еї цїлию єсть удержати status quo в Манджуриї і забезпеченє мира на Далекім Сході через укріпленє засад і постанов конференциї.

Цїна збіжа у Львові.

дня 24-го сїчня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·50	до	10·70
Жито	7·20	„	7·40
Овес	7·70	„	7·90
Ячмінь пашний	7·40	„	7·60
Ячмінь броварний	7·60	„	8·50
Ріпак	13·—	„	13·25
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	11·70	„	13·20
Вика	8·20	„	8·50
Бобик	7·70	„	7·90
Гречка	6·25	„	6·60
Кукурудза нова	6·—	„	6·75
Хміль за 50 кільо	102·—	„	112·—
Конюшина червона	78·—	„	86·—
Конюшина біла	105·—	„	120·—
Конюшина шведска	70·—	„	80·—
Тимотка	40·—	„	45·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·23, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Креховецький

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).